

[Christmas Møller.]

Ændringsforslag angivende, under hvilke Vilkaar og paa hvilken Maade det vilde være muligt for os at medvirke til Sagens Fremme, naar den tydelige Afvikling vist sig.

Jeg har sikkert Lov til at sige, at dette Standpunkt er blevet mødt med Sympati i Regeringskredse, og jeg synes at kunne spore et Ønske endnu Dags Morgen for, at man skulde opnaa et Resultat. Jeg vil i denne Anledning gerne sige, at naar langt det største Regeringsblad i Landet giver Udtryk for, at man skulde søge at opnaa en Ordning, saaledes at dette Lovgivningsarbejde kunde hvile paa bredere Basis, saa er vi for vort Vedkommende parate til fortsat at føre en Forhandling herom, saaledes som jeg mener vi har gjort det i Udvalget, naar vi har sagt: Vi er, hvad fremgaar af vort eget Ændringsforslag og vort eget principielle og principale Forslag, Modstander af Regeringens System, der giver Handelsministeren den hele Magt. Men ud fra vor Erkendelse af, at det vilde være overmaade formaalstjenligt at faa Afvikling indledet og ud fra vor Erkendelse af, hvorledes Magtforholdene i Landet er, og ud fra vor Erkendelse af, at vi gerne paa en lang Række Omraader vilde skaffe Forbrugerne en betydelig større Mulighed for Vareprisnedsættelse, er vi gaaet ind i den Forhandling, som gik ud paa at stille Forslag om at overføre til Frielisten en lang Række Varer, som i ganske særlig Grad havde Interesse for den almindelige Forbruger i Landet, saaledes at disse Varer ikke kunde tilbageføres til bunden Liste.

Jeg kan ikke sige, at Regeringen har stillet sig velvilligt over for Foretagendet. Bortset fra en enkelt Varegruppe, nemlig Svesker, har Regeringen med Hensyn til en Række store Konsumvarer, som vi mente handelspolitisk meget vel kunde overføres, stillet sig fuldkommen afvisende. Derfor maa det ogsaa blive Regeringens Ansvar, naar der nu stadig skal være et System af en saadan Karakter, at Prisfordyrelsen kommer til at hvile over en Række af de almindeligste Varer. Vi har søgt at komme til en Afvikling og ogsaa været parate til at betale Prisen, idet vi har sagt, at som den politiske Stilling i Landet nu er blevet, skulde vi paa Valutacentralsystemet, dets Fortsættelse eller Afvikling, prøve, om det var denne Regerings Mening virkelig at ville inlade sig i Forhandling med Oppositionen.

Efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen holdt, kan man have Lov til at hævde, at ogsaa Partiet Venstre havde været parat til at tale om Tingene, saafremt

Regeringen havde vist virkelig Forhandlingsvilje. Ja, jeg gaar videre og siger, at jeg i Forløbet af denne Sag — jeg tror jo ikke, at der er Mulighed for Ministeren for at tage den Traad op, som er bristet, og man kan saa aabenbart Dags Morgen se, hvem der er ked af det — lægger en lang Linie fremover: om der skulde være et vigtigt Samarbejde, hvor de to Parter respekterede hinanden, eller der ikke skulde være det.

Inden jeg nu gaar over til at omtale det Ændringsforslag, som mine Meningsfæller det ærede Medlem Hr. Fibiger og det ærede Medlem Hr. Prieme sammen med mig har stillet som Nr. 2 — hvor jeg naturligvis i mange Henseender kan henvise til de Bemærkninger af økonomisk Karakter, som Landstingsmand Lange og jeg fremsatte paa Partiets Vegne sidste Aar under Behandlingen af et lignende Lovforslag —, vil det være naturligt og rimeligt at gøre opmærksom paa en Ejendommelighed ved den Situation, hvori den høje Rigsdag staar, behandlende for de kommende to Aar den vigtigste økonomiske Lovgivning, der foreligger. Hvis ærede Medlemmer vil blade Bilagene til Betænkningen igennem, vil man se — og jeg røber ingen Udvalgshemmelighed, naar jeg siger, at hvis man blader de utrykte Skrivelser og de utrykte Bilag igennem, vil man finde det samme —, at der er Anvisning og Raad og Krav fra Provinshandelskammeret, fra Grosserer-Societetets Komité, fra Industriraadet og fra Søfartsraadet. Det har offentligt været meddelt, at Arbejderbevægelsens Erhvervsraad har givet sin Tilslutning til Forslaget, som Ministeren har fremlagt det — det eneste vist, der har givet sin Tilslutning blankt. Men den høje Rigsdag behandler her ved Indgangen til en to-aarig Periode hele denne Lovgivning uden at have faaet et Raad fra Landbruget eller fra Landbrugsraadet.

Hvis man nu spørger mig, om jeg egentlig har Indtryk af, at Landbrugsraadet ikke vil operere paa Valutaattestsystemet, maa jeg sige, at mit Indtryk er det modsatte. Hvis ærede Medlemmer spørger mig: Ja, men har I da ikke søgt at fremkalde en Udtalelse?, saa vil ærede Medlemmer se af Bilagene til Betænkningen, at vi har spurgt adskillige Gange, vi har oven i Købet siddende et Medlem af Landbrugsraadet i Udvalget, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, og der er vel ogsaa Medlemmer af Udvalget, som kender Landbrugsraadets høje Præsident godt. Men ikke eet Ord! Der foreligger altsaa dette, at Rigsdagen skal træffe Afgørelse om den vigtigste økonomiske Lovgivning uden at have den officielle Besked